

Disposició transitòria vint-i-u. *Termini màxim per a l'obtenció de firma electrònica avançada per notaris i registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles.*

En el termini màxim de nou mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, els notaris i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles hauran d'obtenir del prestador de servicis de certificat la firma electrònica avançada, d'acord amb les característiques que estableix l'article 109.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

U. A partir de l'entrada en vigor d'esta llei queden derogades les disposicions següents:

Les lletres d) i e) del número 5, de l'apartat U, de l'article 82 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

L'apartat 3, de l'article 15, de la Llei 13/1994, de l'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya.

La regla 5a de la disposició addicional deu de la Llei 30/1981, de 7 de juliol.

Dos. Queden derogats el paràgraf segon del número 2 de l'article 222 i els paràgrafs primer i segon de l'article 253 de la Llei Hipotecària.

Tres. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de l'any 2002, es deroga l'apartat dos de l'article 67, queda l'apartat u com a paràgraf únic; se suprimeix el número 8é i el número 10 de u.1 de l'article 91 i es deroga l'apartat octau de l'annex, de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.

Quatre. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de l'any 2002, quedarà derogat el títol VIII del Llibre Primer i les disposicions addicionals primera, segona i catorze de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de Modificació dels Aspectes Fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries.

Cinc. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de l'any 2002 queda derogat l'article 21 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats.

Sis. Queden derogades expressament les disposicions següents:

1. Els articles 3 i 4 del Decret de 27 de juny de 1957, relatiu al pagament de renda i conservació de l'Hipòdrom de Madrid.

2. El Reial Decret 1734/1982, de 9 de juliol, que modifica el Decret de 27 de juny de 1957, sobre pagament de renda i conservació de l'Hipòdrom de Madrid.

3. El Reial Decret 984/1984, de 23 de maig, que modifica el Decret de 27 de juny de 1957, sobre pagament de renda i conservació de l'Hipòdrom de Madrid.

Cinc. Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que estableix esta llei.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'esta llei.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

El que estableix el capítol IX del títol V d'esta llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat conforme a l'article 149.1.6a i 8a, en l'ordenació dels registres i instruments públics, i legislació civil, amb les excepcions establides per al Dret Civil autònom especial.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

U. Esta llei entrarà en vigor el dia 1 de gener del 2002.

Dos. Les disposicions relatives al règim fiscal de l'entitat de dret públic ports de l'Estat i de les autoritats portuàries s'aplicaran als períodes impositius el termini reglamentari de declaració dels quals finalitze a partir de l'1 de gener del 2001.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 27 de desembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24966 *LLEI 25/2001, de 27 de desembre, per la qual es prorroga la vigència del Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc aprovat per Llei 12/1981, de 13 de maig. («BOE» 313, de 31-12-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La disposició addicional primera de la Constitució espanyola empara i respecta els drets històrics dels territoris forals. L'Estatut d'Autonomia per al País Basc, aprovat per la Llei Orgànica 3/1979, de 18 de desembre, plasma i conforma la previsió constitucional en l'àmbit tributari i financer i estableix en l'article 41 que: "les relacions d'orde tributari entre l'Estat i el País Basc es regularan per mitjà del sistema foral tradicional de Concert Econòmic o convenis"; i arreplega, a més, els principis i les bases del contingut del règim del Concert.

La Constitució espanyola i l'Estatut d'Autonomia per al País Basc garantixen l'existència d'un règim de Concert com a tret essencial de la foralitat. En este sentit l'existència i la continuïtat del Concert constitueixen l'expressió material d'esta. Garantir en tot moment les condicions d'existència i de continuïtat del Concert i la seguretat plena sobre este és una exigència per a les institucions de l'Estat.

En compliment de les previsions constitucionals i estatutàries, la Llei 12/1981, de 13 de maig, va aprovar el Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc, amb l'acord previ entre l'Administració de l'Estat i les representacions de l'Administració de la Comunitat Autònoma i dels territoris històrics.

Amb posterioritat, esta norma ha sigut objecte de cinc modificacions, per mitjà de la Llei 49/1985, de 27 de desembre; la Llei 2/1990, de 8 de juny; la Llei 27/1990, de 26 de desembre; la Llei 11/1993, de 13 de desembre, i la Llei 38/1997, de 4 d'agost. Estes lleis han tingut per objecte l'actualització, l'adaptació i la modificació del Concert en cada moment. S'ha seguit, en estes, el mateix procediment d'acord i d'aprovació per llei del Concert mateix.

L'article primer del Concert Econòmic aprovat per la Llei 12/1981, de 13 de maig, assenyalava que: "el present Concert Econòmic acordat entre l'Estat i el País Basc,

conforme al que disposa l'Estatut d'Autonomia, durarà fins al dia trenta-un de desembre de l'any dos mil u", sense que es preveja expressament la possibilitat que continue més enllà d'esta data.

Durant el present any, les representacions de l'Administració de l'Estat i de les institucions del País Basc han estat desenrotllant els treballs d'anàlisi i de valoració dels termes del nou Concert Econòmic aplicable a partir de l'u de gener de l'any dos mil dos. Estos treballs, que poden demorar-se més enllà dels terminis establits per a la tramitació i l'aprovació de la norma abans de l'u de gener de l'any dos mil dos, no han de posar sinó fi a un bon acord per a tots.

En estes circumstàncies, es considera adequat i oportú aprovar una norma amb rang de llei que propicie la continuïtat del Concert Econòmic i reforce la seguretat jurídica de tots els espanyols. Amb esta finalitat l'article únic d'esta llei establix la continuïtat de la vigència del Concert Econòmic acordat, i aprovat per la Llei 12/1981, de 13 de desembre, i el manté temporalment, durant l'any dos mil dos, en tots els termes, fins a la data en què l'Estat i el País Basc arriben a un acord d'aprovació d'un nou Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc.

Article únic.

El Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc aprovat per la Llei 12/1981, de 13 de maig, s'aplicarà en tots els termes durant l'any dos mil dos, fins a l'aprovació d'un nou Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc.

Disposició final única.

Esta llei entrarà en vigor l'u de gener del dos mil dos.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 27 de desembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24967 REIAL DECRET LLEI 16/2001, de 27 de desembre, de Mesures per a l'Establiment d'un Sistema de Jubilació Gradual i Flexible. («BOE» 313, de 31-12-2001.)

En l'Acord per a la Millora i el Desenrotllament del Sistema de Protecció Social, subscrit el 9 d'abril del 2001 pel Govern, la Confederació de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresariales i la Confederació Espanyola de la Xicoteta i Mitjana Empresa, van incloure un conjunt de mesures en relació amb la flexibilitat de l'edat de jubilació, a fi de dotar-la dels caràcters de graduació i progressivitat.

Amb esta finalitat, es va considerar convenient procedir a la modificació de la regulació de la pensió de jubilació, en el sentit que esta no impedira una presència social activa dels ciutadans, tenint en compte, al seu torn, que esta permanència repercutix en la pròpia autoestima del treballador, té efectes positius sobre el sistema de pensions i, de manera més general, presenta avantatges indubtables per al conjunt de la societat que, d'esta manera, pot aprofitar l'experiència i els coneixements dels treballadors de més edat.

Conseqüentment, amb l'objectiu d'aconseguir una major permanència en l'activitat, el Govern va quedar compromès per este acord a introduir les modificacions legals necessàries que possibilitaren l'adopció de les mesures següents.

En primer terme, la reforma de la regulació de la jubilació parcial, de manera que es possibilita la compatibilitat entre la percepció d'una pensió de jubilació i el desenrotllament d'activitats laborals des del moment en què es comence a percebre una pensió d'esta naturalesa a càrrec del sistema de la Seguretat Social.

En segon lloc, l'exoneració del pagament de cotitzacions socials per contingències comunes, excepte pel que fa a la incapacitat temporal, corresponents als treballadors de 65 anys o més, que acrediten 35 anys efectius de cotització i que decidisquen voluntàriament continuar o reiniciar la seua activitat laboral.

Com a derivació de les dos mesures, es va acordar també la necessitat d'introduir altres modificacions que inclouen: la possibilitat d'accedir a les pensions d'incapacitat permanent, encara que el treballador tinga 65 anys o més i reunisca les condicions d'accés a la pensió de jubilació, quan la causa originària de la incapacitat derive d'un accident de treball o d'una malaltia professional; la no-extinció del subsidi per desocupació per a majors de 52 anys pel mer fet que el beneficiari arribe a l'edat en què puga tindre dret a una pensió de jubilació en la modalitat contributiva; i l'establiment, a l'efecte de càlcul de la quantia de les prestacions, de determinats límits de creixement eventual de la base de cotització a partir dels 65 anys d'edat.

I en tercer i últim lloc, la introducció de previsions que possibiliten que el percentatge aplicable a la base reguladora de la pensió de jubilació puga superar el 100 per 100, respecte d'aquells treballadors que romanguen en activitat més enllà dels 65 anys d'edat i acrediten un mínim de 35 anys de cotització.

Junt amb l'objectiu assenyalat de propiciar una permanència en l'activitat del treballador, este acord també conté el propòsit de reformular les condicions d'accés a la jubilació anticipada, de manera que, d'una banda, es mantinga en la regulació actual l'accés a la jubilació, per aplicació de dret transitori, a partir dels 60 anys i que, per una altra, puguen accedir a la jubilació anticipada, a partir dels 61 anys, els treballadors afiliats a la Seguretat Social després de l'1 de gener del 1967, sempre que reunisquen determinats requisits, com ara un període mínim de cotització de 30 anys, involuntarietat en el cessament, inscripció com a desocupat per un termini de, com a mínim, sis mesos i inclusió en el camp d'aplicació de determinats règims del sistema de la Seguretat Social. En els dos supòsits enunciats, s'ha de procedir a equiparar els coeficients reductors aplicables per raó de l'anticipació de l'edat de jubilació.

Així mateix, en el supòsit d'extinció de contractes de treball derivats d'un expedient de regulació d'ocupació, promogut per empreses que no es troben sotmeses a un procediment concursal, es va acordar que haurà de portar aparellada l'obligació de pagar les quotes destinades a finançar un conveni especial amb la Tresoreria General i fins a l'edat de seixanta-cinc anys, el cost del qual anirà a càrrec dels empresaris i treballadors.

Finalment, com una manifestació més del foment de l'ocupació i per a incentivar el no-accés a la jubilació en edats anticipades, l'acord mateix assumix també l'establiment d'un nou règim de bonificacions o reduccions graduals, que poden arribar a aconseguir fins al 100 per 100 de l'aportació empresarial en la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes.

En virtut d'això, amb l'objectiu de posar en pràctica els compromisos assumits pel Govern en el citat acord i amb la finalitat de permetre l'efectivitat immediata del conjunt de mesures necessàries per a este fi, respecte